

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Tvivil om, at saa vil man i høj Grad komme til at paavirke den i Forvejen stærkt trykkede, lille Sejlskibsflaade i konkurrence-mæssig Henseende; thi disse Skibe skal for enhver Pris sejle og maa tage de Fragter, de kan faa, til de Priser, de kan faa, og derved vil de trykke Prisen yderligere ned og altsaa gøre det af med Resten af den Sejlskibsflaade, der maatte være her i Landet. Den gaar ganske vist ud alligevel; men at det ligefrem skal være Statsformaal at konkurrere den ud ved Hjælp af disse 20 Skonnerter, der skal drives af Staten, kan man vanskeligt forstaa. Udover den Interesse, der kan være i, at disse 20 Skonnerter altsaa bliver købt af Staten, ser jeg ikke den virkelige Interesse i en saadan Fremgangsmaade.

Der kan ogsaa hertil føjes, at hvad angaar Fragten, bliver det ogsaa begrænset, hvad disse Skonnerter kan opnaa af Fragt; thi naar de nu skal omperes, og der skal være dobbelt saa megen Besætning som normalt, vil det tage en Del af Rummet, som nu er Lastrum. Derved vil altsaa yderligere Muligheden for at indtjene noget ved disse Skibe være stærkt forringet.

Finansielt set er der derfor ingen Tvivil om, at den Plan er fuldkommen bundløs, og man vil altsaa før eller senere, hvis man gik ud i den, naar man havde formøbet Statens Penge, opdage, at det var en gal og dyr Vej, og at man ingenting kunde udbringe af de 20 Skonnerter. De vilde være klare til Ophugning, og det bliver derfor en i alle Henseender ret bundløs Affære for Staten at indlade sig paa.

Jeg maa derfor, saaledes som jeg allerede har sagt det ved Lovforslagets første Behandling, og som jeg har sagt det i Udvalget, afvise Tanken om at medvirke til Realisation af disse Planer, som det ærede Medlem Hr. Elmquist har tumlet med. De er uforansvarlige i Forholdet til dansk Skibsfart, fordi deres Gennemførelse vil ødelægge Mulighederne for denne anden, fornuftige Plan, og fordi dette Spørgsmaal, som er et Hovedspørgsmaal for Skibsfartserhvervet, derved foreløbig vil blive udskudt.

Jeg har set fremsat under Sagens Behandling, at et af Formaalene med den her nævnte Fremgangsmaade skulde være at hjælpe Sejlskibserhvervet; men hvis det er et sideordnet Formaal, saa tror jeg, at man hellere maa sige det ærligt og gaa frem, saadan som man har gjort det tidligere. I hvert Fald kan man jo ikke ved Løsningen af et Uddannelsesanliggende faa tilvejebragt

den Forbedring af Vilkaarene for Skibsfarten, som i og for sig kunde være ønskelig, men som jeg ikke meget tror paa, man har Evner til at gennemføre.

Jeg har allerede sagt, at Skibsfartserhvervet virkelig ikke har Tid til at gøre Eksperimenter, til at vente et eller andet Antal Aar ud i Tiden. Derfor maa jeg meget fraraade, at man gør dette Forsøg, efter at Skibsfartserhvervet nu har siddet et Aar og drøftet de forskellige Muligheder, der maatte være, og er havnet i det Forslag, som Regeringen har fremsat. Man har ogsaa indenfor Søfartsministeriet gennem adskillige Aar fulgt denne Sags Udvikling, og det er bekendt, at Søfartsministeriet netop som Embedsmænd har Folk med den nødvendige Sagskundskab paa disse Omraader, med praktisk Uddannelse i Skibsfartserhvervet. Og de har bestandig baade været klar over den sørgelige Tilbagegang af de praktiske Uddannelsesmuligheder, som forefandtes, og været klar over, at man maatte søge en Løsning i den Retning, som nu er foreslaaet.

Der har gentagne Gange været Tanker fremme om at forebringe Rigsdagen Planer om Tilvejebringelse af et Skoleskib, men finansielle Vanskeligheder har hidtil stillet sig i Vejen. Men efter at der efterhaanden var blevet tilvejebragt et vist Grundlag i finansiell Henseende og gennem Forhandlinger mellem de ansvarlige og sagkyndige var blevet tilvejebragt en Plan, ja, saa havde jeg virkelig ventet, at det nu havde været muligt at løse den Opgave at skabe Skibsuuddannelse for de unge Navigatorer.

Man har i Forvejen tilstrækkelige Erfaringer med Hensyn til Kombinationen Skoleskib og Fragtskib. Det tidligere Skoleskib „Viking“ var samtidig indrettet til Fragtfart; men det maatte jo give op, netop fordi det var et Fragtskib, først under det selvstændige Aktieselskab „Den danske Handelsflaades Skoleskib for Befalingsmænd“, der stiftedes for 25 Aar siden, og senere under „Det Forenede Dampskibsselskab“. Tilbage har vi altsaa kun det lille „Georg Stage“, der ikke er Fragtskib og, som før nævnt, trods mange Vanskeligheder har formaaget baade at holde Stillingen og at bidrage væsentlig til den Uddannelse, som er fornøden.

Jeg maa derfor fremhæve, at Skoleskibssagen virkelig er presserende, at vi har Erfaringer nok, som gør, at vi ikke behøver at foretage nye Eksperimenter, og at det utvivlsomt er en sund og god Ordning, Erhvervet her har samlet sig om, som har